

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/91/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124414554
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Turza
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6124414554.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Turzu a členiek senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a JUDr. Renáty Krajčiovej, v spore žalobcu: SetCar sk, a.s., so sídlom Ulica priemyselná 10, 038 52 Sučany, IČO: 50 387 189, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Tomáš Zboja, advokát s.r.o., so sídlom Kuzmányho 4, 036 01 Martin, IČO: 55 732 453, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zastúpený: JUDr. Baltazár Mucska, advokát, so sídlom Palárikova 15, 811 04 Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO: 42 174 856, o zaplatenie 489,98 EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 25C/115/2024-132 z 12. marca 2025, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že žalovaný je povinný žalobcovi zaplatiť 489,98 EUR spolu s úrokom z omeškania 9,5 % ročne od 29.05.2024 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobcovi sa priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov prvostupňového i odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žilina (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 25C/115/2024-132 z 12.03.2025 žalobu zamietol (výrok I.). Žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (výrok II.).

2. V odôvodnení konšatoval, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému súdneho výroku, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 489,98 EUR s príslušenstvom. Citujúc ust. § 1 ods. 1, § 4 ods. 1, 2, § 11 ods. 7, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z. z.“), § 442 ods. 1, 3, § 525 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) rozhodol tak, že nárok žalobcu na zaplatenie sumy 489,98 EUR ako nedôvodný zamietol. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1, 2 v spojení s § 262 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) tak, že žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Okresný súd mal preukázané, že dňa 16.03.2024 došlo v obci Radoľa k dopravnej nehode, ktorou bolo poškodené osobné motorové vozidlo Volkswagen Passat B7 Variant š.p.z. A. XXX B. K vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla Nissan Navara C., v danom čase povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Na základe uzatvorenej poistnej zmluvy s osobou škodcu uzatvorenej podľa zákona č. 381/2001 Z. z. je žalovaný povinný uhradiť skutočnú škodu poškodeného, t. j. okrem iného aj náklady spojené s odstraňovaním dôsledkov poškodenia, medzi ktoré dôsledky poškodenia podľa názoru okresného súdu patrí aj prenájom náhradného vozidla,

čo v konkrétnom prípade nebolo sporným (pretože časť škody bola žalovaným uhradená). Okresný súd ďalej konštatoval, že v dôsledku poistnej udalosti zo dňa 16.03.2023 bol vlastník poškodeného motorového vozidla Volkswagen Passat nútený odstrániť opravou škodu, ktorá vznikla dopravnou nehodou na jeho motorovom vozidle. Z dôvodu poistnej udalosti (poškodenia motorového vozidla) si vlastník poškodeného motorového vozidla od spoločnosti žalobcu Zmluvou o nájme č. 216/604 zo dňa 04.04.2024 požičal náhradné osobné motorové vozidlo Nissan Qashqai, EČV: B. za dohodnuté denné nájomné 70,- EUR (denná suma nájmu prenajatého vozidla uvedená v zmluve, inak fakturovaná suma 69,996 EUR/deň). Aj napriek tomu, že žalovaný tvrdil, že Zmluva o prenájme vozidla zo dňa 04.04.2024 bola zmluvou bezodplatnou, okresný súd z obsahu predmetnej zmluvy zistil a ustálil, že sa jednalo o odplätnú zmluvu, ktorej odplätnosť žalovaný nespochybnil, pretože na základe uvedeného právneho dôvodu poskytol žalobcovi časť plnenia za prenájom vozidla vo výške 979,94 EUR. Poškodený mal predmetné motorové vozidlo zapožičané od 04.04.2024 do 24.04.2024. Po ukončení nájmu žalobca vystavil nájomcovi faktúru č. 240244 zo dňa 24.04.2024 za prenájom náhradného motorového vozidla vo vlastníctve žalobcu, v celkovej dĺžke nájmu 21 dní, na celkovú sumu 1.469,92 EUR. Zmluvou o postúpení pohľadávky v zmysle § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 24.04.2024 postúpil poškodený a nájomca v jednej osobe na prenajímateľa a žalobcu v jednej osobe pohľadávku poškodeného vo fakturovanej výške 1.469,92 EUR. Z Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 13.05.2024 mal okresný súd preukázané, že žalovaný z fakturovanej sumy uhradil len 14 dní v sume 979,94 EUR, čím žalovaný uznal nárok žalobcu čo do základu.

4. Okresný súd konštatoval, že sporná medzi žalobcom a žalovaným bola výška nároku, a to v rozsahu dĺžky nájomného za používanie náhradného motorového vozidla nad priznaných 14 dní vo výške 489,98 EUR, dĺžka účelnosť prenájmu bola žalovaným namietaná v priebehu celého konania. Žalovaný priznal žalobcovi náklad za zapožičanie vozidla len za 14 dní, vypočítajúc plnenie v zmysle faktúry za prenájom náhradného vozidla č. 240244 zo dňa 24.04.2024, vo fakturovanej sume 1.469,92 EUR. Na základe uvedeného výpočtu vyplatil žalovaný žalobcovi sumu 979,94 EUR. Dôvody krátenia fakturovanej sumy žalovaný zdôvodnil nečinnosťou servisu Galimex s.r.o. na oprave poškodeného motorového vozidla v čase od 04.04.2024 do 11.04.2024. Žalovaný odmietol uhradiť čas strávený pojazdným vozidlom VW Passat v servise, počas ktorého času neboli na poškodenom vozidle vykonávané žiadne úkony sledujúce odstránenie následku - škody. Žalovaný dôvodil, že z dôvodu nečinnosti servisu Galimex s.r.o. bolo predmetné pojazdné motorové vozidlo 7 dní bezdôvodne v opravovni a odmietol čas prenájmu náhradného motorového vozidla za obdobie od 04.04.2024 do 11.04.2024 preplatiť, z uvádzaného dôvodu – dôvodu nečinnosti servisu (zbytočného prenájmu náhradného motorového vozidla). Žalobca k tvrdeniam žalovaného uviedol len, že motorové vozidlo bolo servisom prijaté dňa 04.04.2024, následne odstrojované a robila sa obhliadka vozidla. Okresný súd tak konštatoval, že žalobca na vyššie uvedené tvrdenia o účelnosti pobytu poškodeného vozidla v servise v uvedenom období (účelnosť pobytu vozidla v období od 04.04.2024 do 11.04.2024) nedoložil žiaden dôkaz, preukazujúci tvrdenia žalobcu o uvádzaných úkonoch, ako účel pobytu vozidla v servise, ktorý čas mal žalovaný uhradiť.

5. Okresný súd konštatoval, že vzhľadom k tomu, že absentovali dôkazy ohľadom účelnosti používania náhradného motorového vozidla v období od 04.04.2024 do 11.04.2024 na strane žalobcu, okresný súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol, pretože v konaní nebolo preukázané, že by inak pojazdné motorové vozidlo Volkswagen Passat bolo v servise v uvedenom období účelne a s poukazom na uvedené bol zákonný dôvod úhrady za prenájom náhradného motorového vozidla v čase od 04.04.2024 do 11.04.2024. V tejto súvislosti okresný súd poukázal na uznesenie Krajského súdu Žilina č. k. 7Co/181/2024-261 zo dňa 29.01.2025, bod 15. a 16. uznesenia.

6. O trovách konania rozhodol okresný súd s poukazom na úspech v spore žalobcu, a preto v zmysle § 255 ods. 1, 2 v spojení s § 262 ods. 1, 2 a 3 CSP nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% priznal žalovanému voči žalobcovi.

7. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f), h) CSP a navrhoval, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil a vydal rozhodnutie, ktorým rozhodne tak, že žalovaný je žalobcovi povinný zaplatiť sumu 489,98 EUR spolu s 9,50 % úrokom z omeškania ročne z tejto sumy za obdobie od 29.05.2024 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a určil, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, alternatívne, aby zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a priznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania. Žalobca v odvolaní vo vzťahu k bodu 37. napadnutého rozsudku namietal, že mu nebolo doručené podanie žalovaného zo dňa 10.01.2025, nachádzalo sa len v elektronickom súdnom spise. Opätovne namieta, že žalovaný tvrdenia ohľadom toho, že od 04.04.2024 do 11.04.2024 sa na poškodenom motorovom vozidle nevykonávali žiadne

opravy nijakým spôsobom nepreukázal. Nepredložil do konania jediný dôkaz, ktorý by preukazoval, že sa v uvedenom časovom období na vozidle nevykonávali opravné práce, žalobcoví teda nie je ani zrejme, na základe čoho žalovaný uvedenú skutočnosť tvrdil. Namietla, že absentovali dôkazy ohľadom údajného nevykonávania opravárenských prác na vozidle v čase od 04.04.2024 do 11.04.2024. Podľa žalobcovho názoru bol žalovaný povinný okrem povinnosti tvrdiť skutočnosti, ktorými napádal správnosť tvrdení žalobcu o oprave poškodeného motorového vozidla počas celého obdobia, kedy sa nachádzalo vozidlo v servise, aj označiť a predložiť dôkazy o týchto tvrdeniach, pričom žiadne dôkazy neoznačil ani nepredložil. Namietla, že súd si osvojil argumentáciu žalovaného o nevykonávaní prác bez akýchkoľvek dôkazov, naproti žalobcom preukázaných tvrdení, pričom z rozhodnutia nie je zrejme, prečo súd uprednostnil ničím nepreukázanú argumentáciu žalovaného pred argumentáciou žalobcu podporenou dôkazmi. Poukázal tiež na to, že servis, v ktorom bolo poškodené vozidlo opravované, je partnerským servisom žalovaného, v tejto súvislosti poukázal na závery Krajského súdu v Žiline v rozhodnutí sp. zn. 11Co/88/2023 zo dňa 26.03.2024. Nečinnosť servisu mohol žalovaný riešiť priamo so servisom, naproti tomu mu však uhradil plnú sumu opráv, preto má žalobca za to, že servis vykonal opravu vozidla riadne a v čo najrýchlejšom čase. Z uvedených dôvodov považuje závery okresného súdu za nesprávne a tiež poukazuje, že nakoľko je autorizovaný servis zmluvným partnerom žalovaného, v otázke primeranosti doby opravy nie je poškodený povinný znášať dôkazné bremeno, keďže sa jedná o skutočnosti nad rámec náhradného vozidla. V tejto súvislosti žalobca poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.02.2023. Namietla, že bol porušený princíp predvídateľnosti rozhodnutia, ako aj princíp právnej istoty s poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.06.2019 sp. zn. III. ÚS 275/2018. Uvádza, že poškodený nie je spôsobilý ovplyvniť dĺžku opravy motorového vozidla, ide teda o okolnosť nezávislú od vôle poškodeného, pričom od neho nie je spravodlivé požadovať, aby hľadal servis, ktorý vozidlo opraví v poisťovňou určenej lehote, v tejto súvislosti poukazuje na viaceré rozhodnutia krajských súdov. Súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď si osvojil žalovaným tvrdené skutočnosti, ktoré sú v rozpore s dôkazmi predloženými žalobcom. Servis predpokladal, že oprava bude vykonávaná do 29.04.2024, čo vyplýva zo zákazkového listu. Namietla, že pokiaľ by v čase od 04.04.2024 do 11.04.2024 neprebíhali žiadne opravy, logicky by sa oprava predĺžila, nie skrátila. Uvádza, že nakoľko bola oprava vozidla realizovaná v autorizovanom servise, je zrejme, že oprava bude čo možno najrýchlejšia a kvalitná. Žalobca namietla, že nie je zrejme, na základe akého dôkazu dospel súd k záveru, že od 04.04.2024 do 11.04.2024 neprebíhali na vozidle žiadne opravy, a teda, že v tomto období mal byť nájom náhradného vozidla neúčelný. Rozhodnutie súdu považuje za arbitrárne.

8. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že zotrváva na všetkých svojich tvrdeniach. Podľa neho argumentácia žalobcu nie je spôsobilá spochybniť záver prvostupňového rozsudku. Uvádza, že žalobca nepreukázal dôvodnosť nájmu náhradného vozidla v období od 04.04.2024 do 11.04.2024, hoci na predmetnú skutočnosť žalovaný poukazoval už v odpore. Poukazuje pri tom na predložené fotografie preukazujúce estetický charakter poškodení vozidla, ktoré bolo stále pojazdné. Neúčelnosť nájmu podľa žalovaného preukazuje samotná faktúra autoservisu, ktorá uvádza, že servis strávil opravou vozidla 8 a pol hodiny. Uvádza, že žalobca nepreukázal, že bolo vozidlo opravované po celú dobu, po ktorú zotrvalo v autoservise. Z vykonaného dokazovania podľa názoru žalovaného vyplynulo, že časová náročnosť opravy poškodeného vozidla predstavovala v konkrétnom servise dobu 8 a pol hodiny, čo je de facto jeden pracovný deň. Poškodené vozidlo sa nachádzalo v servise 20 dní. Žalovaný plnil žalobcovi náhradu zodpovedajúcu 14 dňom nájmu náhradného vozidla, pričom do tejto doby (vzhľadom na estetické poškodenie vozidla) možno objektívne zarátať aj úkony odstrojenia vozidla, obhliadky vozidla a pod. Odmietla aplikovateľnosť nálezu Ústavného súdu zo dňa 16.02.2023 sp. zn. III. ÚS 602/2022, nakoľko v tomto prípade mohol poškodený svoje vozidlo užívať v období po poisťovej udalosti do vykonania opravy. Uvádza, že prestoje autoservisu nemožno pripočítať poisťovni žalovaného, pričom poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. júna 2016 sp. zn. 3MCdo/3/2015 a rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 22.03.2023 sp. zn. 7Co/187/2022. Navrhuje, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil a priznal žalovanému náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania.

9. K vyjadreniu žalovaného zo dňa 16.04.2025 sa vyjadril žalobca, ktorý opätovne poukázal na ním do konania predložené listinné dôkazy, z ktorých podľa neho vyplýva vykonávanie opravy od 04.04.2024 do 24.04.2024. Uvádza, že žalovaný naproti tomu tvrdil, že od 04.04.2024 do 11.04.2024 servis nemal na vozidle vykonávať žiadne opravné práce. Toto tvrdenie nepodporil žiadnym dôkazom, a preto ani žalobcoví nie je zrejme, z čoho mala táto skutočnosť vyplývať, nakoľko z dôkazov, ktoré boli do

konania predložené, uvedené nevyplýva. Podľa žalobcu neexistuje rozdiel v tom, či vozidlo, ktoré sa nachádza v servise za účelom opravy je plne pojazdné alebo nepojazdné, keďže v čase, kedy sa na poškodenom vozidle vykonávajú opravné úkony, poškodený uvedený vozidlo užívať nemôže, a to bez ohľadu na to, či je pojazdné alebo nepojazdné. Pokiaľ by poškodený na predmetnom vozidle ďalej jazdil, konal by na vlastné riziko, nakoľko bez odstrojenia nemožno zistiť, či neboli poškodené aj iné časti vozidla. Skutočnosť, že je vozidlo pojazdné neznamena, že je v takom technickom stave, aby bolo spôsobilé na prevádzku na pozemných komunikáciách. K žalovaným namietanému času opravy (8 a pol hodiny) uvádza, že odmena za opravu je stanovená kalkulačnými programami, ktoré presne stanovujú počet normohodín potrebných na opravu vozidla, preto počet hodín uvedených na faktúre nikdy neodrzkaďuje reálny čas, ktorý pracovníci servisu strávili pri oprave vozidla. Opätovne poukazuje, že podstatou odvolania žalobcu bolo, že žalovaný tvrdí ohľadom toho, že sa na poškodenom vozidle od 04.04.2024 do 11.04.2024 nevykonávali žiadne opravné práce, nijakým spôsobom nepreukázal, do konania v tejto súvislosti nepredložil jediný dôkaz. Žalobca uvádza, že žalovaný bol okrem povinnosti tvrdiť skutočnosť, povinný označiť a predložiť dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia. Opätovne poukazuje na to, že súd si pri rozhodovaní osvojil tvrdenia žalovaného, ktoré žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal. Poukazuje, že poškodené vozidlo bolo opravované v partnerskom servise žalovaného. Preto aj pokiaľ bol servis nečinný ako žalovaný tvrdil, mohol túto skutočnosť riešiť priamo so servisom počas vykonávania opravy. Žalobca sa nestotožňuje s názorom žalovaného, že záver nálezu Ústavného súdu SR zo dňa 16.02.2023

sp. zn. III ÚS/602/2022 nie je aplikovateľný na skutkový základ tohto prípadu. Podľa žalobcu práve rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 22.03.2023 sp. zn. 7Co/187/2022 nie je možné aplikovať na prejednávany prípad, ako aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3MCdo/3/2015. Z uvedených dôvodov žalobca zotrúva na podanom odvolaní.

10. Ďalšie vyjadrenia neboli stranami v konaní produkované.

11. Na odvolacím súdom nariadenom pojednávaní zástupca žalobcu zotrval na všetkých svojich vyjadreniach a dôvodoch uvedených v odvolaní. Právny zástupca žalovaného, napriek riadnemu predvolaniu, sa na pojednávaní nezúčastnil. Odvolací súd zopakoval dokazovanie oboznámením sa so záznamom o dopravnej nehode z č. I. 9, faktúrou Galimexu z č. I. 10-12, zmluvou o prenájme vozidla z č. I. 12 rub 13, všeobecnými obchodnými podmienkami Setcar č. I. 14, oznámením o postúpení pohľadávky z č. I. 15, zmluvou o postúpení pohľadávky z č. I. 15 rub, oznámením o poistnom plnení z č. I. 16, dotazníkom pre poškodeného z č. I. 17, faktúrou z č. I. 18 rub, 19.

12. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 CSP), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 CSP), po zopakovaní dokazovania na nariadenom pojednávaní (§ 384 ods. 1, § 385 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 379, § 380 CSP) a tento podľa § 388 CSP zmenil tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

13. Výhodiskovo je potrebné akcentovať, že účelom náhradného vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba rozsahu poškodeného vozidla, ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodlivý následok.

14. Odvolací súd poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 06.08.2025 sp. zn. I. ÚS 291/2025, v ktorom sa venoval posúdeniu primeranosti doby nájmu náhradného vozidla, kde odkazuje aj na už obdobné rozhodnutia III. ÚS 602/2022, III. ÚS 476/2024. Účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba s rozsahom zničeného vozidla, ale aj primeranými nákladmi, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodlivý následok. Účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie. Ústavný súd akcentoval porovnateľnosť situácie, v rámci ktorej bude poškodenému

spôsobená čiastočná škoda s tou, v rámci ktorej bude spôsobená škoda totálna. V oboch prípadoch ide totiž o skutočnosť objektívnej nemožnosti užívať svoje vlastné motorové vozidlo, ktorá má pre stanovenie relevantnej doby, z hľadiska uplatnených nárokov na náhradu za nájom náhradného vozidla, bazálny význam. Na podklade uvedeného potom ústavný súd ustálil, že dobu od zapožičania náhradného vozidla do momentu oznámenia žalovanej o ukončení likvidácie škodovej udalosti [a o výške poistného plnenia podľa § 11 ods. 6 písm. a) zákona o PZP, resp. poukázania finančných prostriedkov] treba považovať za relevantnú, keď kontinuálne pretrváva potreba používania náhradného motorového vozidla a s tým spojené primerané náklady. Dôležitým kritériom na posúdenie primeranosti a účelnosti užívania náhradného vozidla môže v okolnostiach prípadu byť doručenie oznámenia o ukončení likvidácie (ukončenie šetrenia) škodovej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, keď poškodený ich prijatím (až) získa možnosť využívať hodnotu, ktorú pred škodovou udalosťou plnohodnotne realizoval využívaním poškodeného vozidla. K obdobnému záveru dospel aj Ústavný súd Českej republiky v náleze sp. zn. I. ÚS 2932/20 zo 14. januára 2021 (m. m. III. ÚS 602/2022 a III. ÚS 476/2024).

15. Poškodený nemal možnosť vozidlo užívať po celú dobu, počas ktorej bolo vozidlo v servise. Obmedzenie poškodeného trvá do odovzdania opraveného vozidla, teda až do momentu, kedy poškodený môže opätovne vozidlo užívať. Na základe uvedeného a v súlade s vyššie uvedeným záverom Ústavného súdu Slovenskej republiky potom možno jednoznačne ustáliť, že celá doba nájmu náhradného vozidla, t. j. odo dňa odovzdania poškodeného motorového vozidla do servisu až do prevzatia funkčného vozidla, je účelným užívaním náhradného vozidla, nakoľko počas tejto doby je poškodený v dôsledku škodovej udalosti a opravy poškodeného vozidla nútený užívať náhradné vozidlo. Od poškodeného nie je možné požadovať, aby dopytoval servis s možnosťou dočasného prevzatia si vozidla, ako to uvádzal žalovaný. Pokiaľ ide o pojazdné vozidlo nie je povinnosťou poškodeného odovzdať vozidlo bezprostredne po nehode do servisu. Povinnosťou poškodeného nie je ani hľadať servis schopný opraviť poškodené vozidlo najrýchlejšie, prípadne zisťovať iné alternatívy.

16. Žalovaný namietal, že poškodenie vozidla bolo len čisto estetické a dĺžka nájmu náhradného vozidla nie je účelná, nakoľko z faktúry č. OF2425 451228 vyplýva celkový čas opráv v dĺžke 8 a pol hodiny. Estetický charakter poškodení však neznamená, že poškodený nie je oprávnený si takéto poškodenia dať opraviť a uplatniť prostredníctvom povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. S uvedeným súvisí aj neopodstatnenosť žalovaným namietaného, že vozidlo bolo po škodovej udalosti pojazdné. Vozidlo bolo poškodené a poškodený si po jeho odovzdaní do servisu bol nútený prenajať náhradné vozidlo, ktoré používal na ním vymedzený účel.

17. Poškodený bol nútený vynaložiť náklady na nájom náhradného vozidla v dôsledku škodovej udalosti spôsobenej prevádzkou vozidla poisteného žalovaným. Nájomný vzťah trval po nevyhnutnú dobu, ktorú poškodený nemal možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť. Z konania zmluvných strán bol zrejмый predmet zmluvy, trvanie nájmu, ako aj výška odplaty za nájom motorového vozidla. Toto zmenšenie majetku je povinný nahradiť v rozsahu nevyhnutne a účelne vynaložených nákladov žalovaný, a to v okolnostiach súdnej veci postupníkoví dotknutej pohľadávky – žalobcovi. Užívanie prenajatého náhradného vozidla počas doby po oprave vozidla až do skutočného odovzdania opraveného motorového vozidla bolo v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou (poistnou udalosťou) a žalobcovi tak vznikol nárok na náhradu nájomného v rozsahu celej preukázanej doby trvania nájmu, a to od 04.04.2024 do 24.04.2024.

18. S poukazom na vyššie uvedené, vyhodnotiac odvolanie žalobcu ako dôvodné, odvolací súd napadnuté rozhodnutie okresného súdu podľa § 388 zmenil tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 489,98 EUR s príslušenstvom.

19. Nakoľko si žalobca uplatnil aj úrok z omeškania (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka) tento mu plyní od nasledujúceho dňa po uplynutí lehoty na poskytnutie poistného plnenia, t. j. 29.05.2024, keď posledný deň, kedy mohol žalovaný žalobcovi poskytnúť plnenie bol 28.05.2024 v súlade s § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. Pokiaľ poisťovňa nesplní svoj záväzok riadne a včas, t. j. neposkytne poistné plnenie v celom jeho rozsahu v lehote splatnosti určenej zákonom, dostáva sa do omeškania, čo znamená právo poškodeného, resp. jeho právneho nástupcu (žalobcu) popri poistnom plnení požadovať aj úroky z omeškania, ktorých základ je daný v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd

žalobcovi preto priznal aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9,5 % (základná úroková sadzba ECB

k 1. dňu omeškania + 5 percentuálnych bodov), a to v zmysle § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka od 29.05.2024 t. j. od nasledujúceho dňa plynúceho od uplynutia 15 dní odo dňa skončenia prešetrenia poistnej udalosti (ktoré bolo vyplývajúce z jeho oznámenia skončené dňa 13.05.2024), resp. odo dňa nasledujúceho po márnom uplynutí lehoty stanovenej na dodatočné splnenie povinnosti, teda od 29.05.2024 do zaplatenia.

20. Žalobca v odvolaní namietal, že mu nebolo doručené podanie žalovaného zo dňa 10.01.2025. Konanie pred prvostupňovým súdom a konanie pred súdom druhého stupňa tvoria jeden celok, pričom rozhodnutím odvolacieho súdu bol žalobcom namietaný nedostatok odstránený.

21. Nakoľko odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej zmenil podľa § 396 ods. 1, 2 CSP, nanovo rozhodol o trovách (odvolacieho i prvoinštančného) konania. O nároku na náhradu trov rozhodol odvolací súd pri aplikácii ust. § 255 CSP, podľa ktorého súd prizná náhradu trov konania strane konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

22. Pri rozhodovaní o trovách konania odvolací súd vyhodnotiac odvolanie žalobcu ako dôvodné, so zreteľom na plný úspech žalobcu v konaní podľa § 255 ods. 1 CSP, mu súd priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania (celého, t. j. prvoinštančného aj odvolacieho) v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

23. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP. (§ 421 ods. 1, 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP). (§ 427 ods. 1 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).